

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 339/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. A. O., P., zastúpeného advokátom JUDr. L. L., Advokátska kancelária, P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 94/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. A. O. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. mája 2011 doručená sťažnosť JUDr. A. O., P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 94/2007.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ podal 1. júna 2007 okresnému súdu návrh na určenie, že jeho odmeňovanie je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania, a na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Konanie je vedené pod sp. zn. 10 C 94/2007. Okresný súd uznesením z 3. decembra 2009, teda po vyše dvoch rokoch, vyzval sťažovateľa na odstránenie vady návrhu na začatie konania. Tieto nedostatky sťažovateľ obratom odstránil podaním z 15. decembra 2009. Sťažovateľ zaslal okresnému súdu 23. februára 2010 návrh na zámenu účastníka konania na strane odporcu. Okresný súd výzvou z 25. októbra 2010 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku. Po doručení výzvy sťažovateľ podaním z 9. novembra 2010 upozornil súd, že ešte nebolo rozhodnuté o jeho návrhu na zámenu účastníkov konania, ako aj na to, že podľa jeho názoru sú splnené podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov. Vo veci ešte nebolo rozhodnuté a ani sa nekonalo žiadne pojednávanie, hoci konanie trvá už štyri roky. Podľa sťažovateľa preto postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

3. Sťažovateľ navrhol preto vydať nález, ktorým ústavný súd vysloví porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a zároveň požiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 20 000 €, ako aj náhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

6. Iným právnym prostriedkom, ktorý poskytuje ochranu sťažovateľom označeného základného práva, je sťažnosť na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Sťažovateľ v sťažnosti vôbec neuvádza a ani to nevyplýva z obsahu príloh k sťažnosti, či sťažovateľ využil túto zákonnú možnosť ochrany svojich základných práv. Keďže je však sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane zastúpený

právnym zástupcom, ktorý nepochybne disponuje vedomosťami o nutnosti využitia takého právneho prostriedku, ústavný súd usúdil, že sťažovateľ sťažnosť na prietahy predsedovi súdu nepodal.

7. Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníkov konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, koná iba za predpokladu, ak sťažovatelia preukážu, že využili označené právne prostriedky, ktoré majú podľa zákona o súdoch, alebo ak sa preukáže, že sťažovatelia túto podmienku nesplnili z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Takéto dôvody však sťažovateľ v danej veci neuviedol a ani ústavný súd ich nezistil. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na jednu zo základných zásad práva, ktorou je „vigilantibus iuris“, teda bdelým patrí právo, alebo nech si každý stráži svoje práva, vrátane označených základných práv na prejednanie veci bez zbytočných prietahov, resp. prejednaní veci v primeranej lehote garantovaných ústavou a dohovorom.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti uzatvára, že sťažnosť je neprípustná podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pretože sťažovateľ nevyčerpal účinný prostriedok nápravy, ktorý mu umožňuje už spomínaný zákon o súdoch.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre neprípustnosť, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto sťažovateľovi nebráni,

aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom priebehu konania nepostupoval efektívne a plynulo, podal v tej istej veci opätovne sťažnosť ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2011